

**UCHWAŁA NR XIX/135/11
RADY MIASTA KOŚCIERZYNA**

z dnia 9 listopada 2011 r.

w sprawie wystąpienia o ustalenie urzędowej nazwy dla obiektu fizjograficznego - wzgórza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 roku o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 z późn. zm.).

Rada Miasta Kościerzyna na wniosek Przewodniczącego Rady Miasta Kościerzyna uchwala, co następuje:

§ 1. Wnosi się do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o ustalenie nazwy Wzgórze Księżniczki Gertrudy dla wzgórza położonego pomiędzy ulicami Wojska Polskiego i Lubomira Szopińskiego oraz rowem melioracyjnym i ciekim wodnym, w obrębie geodezyjnym 04 miasta Kościerzyna, o maksymalnej wysokości względnej około 173 m n.p.m., zgodnie z załącznikiem graficznym.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Kościerzyna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Kościerzyna

Piotr Słomiński

Uzasadnienie

Życie oraz działania Księżniczki Gertrudy były ściśle związane z Kościerzyną oraz jej okolicami. Niniejsza uchwała ma do nich nawiązać poprzez ustalenie urzędowej nazwy Wzgórze Księżniczki Gertrudy dla wzgórza położonego pomiędzy ulicami Wojska Polskiego i Lubomira Szopińskiego oraz rowem melioracyjnym i ciekim wodnym w obrębie geodezyjnym 04 miasta Kościerzyna. Księżniczka Gertruda żyła w latach 1250-1314, była najmłodszą córką księcia lubiszewsko - tczewskiego Sambora II, stryja księcia Pomorza Gdańskiego Mściwoja II. Mściwoj II zapisał jej w roku 1284 w formie wiana Costerinę wraz z ziemią Pirsną (21 wiosek). W Kościerzynie Gertruda stworzyła własny dwór, posiadała własnych urzędników. Jako dziedziczka tych włości zarządzała nimi przez 28 lat. W tym czasie Costerina była ważnym ośrodkiem lokalnej władzy, kontynuatorem rodzimych polskich tradycji. Jednakże ostatnie 4 lata działała już pod zaborem krzyżackim. Obca władza zapewne mogła być jedną z głównych przyczyn decyzji o sprzedaniu swego dziedzictwa Krzyżakom za bardzo niską cenę. Cały majątek ziemski Księżniczki stanowiący Kościerzynę wraz z 21 oklajającymi ją wsiami został sprzedany Krzyżakom za 63,3 kg srebra. Dalsze losy Księżniczki Gertrudy związane były z Klasztorem Norbertanek w Żukowie, gdzie zamierzała spędzić ostatnie swoje dni. Ostatnia wzmianka o Gertrudzie pochodzi z dnia 10 marca 1314 roku, rychło potem zmarła i pochowana została najpewniej w Klasztorze Żukowskim. Z uwagi na fakt, iż na niniejszym wzgórzu znajdowała się ówczesnie siedziba Księżniczki Gertrudy, a w chwili obecnej zlokalizowane są na nim jedne z ważniejszych instytucji miasta Kościerzyna, tj. Starostwo Powiatowe, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Urząd Miasta zasadnym staje się wyróżnienie w sposób szczególny i identyfikacja tego miejsca.

Załącznik do Uchwały Nr XIX/135/11
Rady Miasta Kościerzyna
z dnia 9 listopada 2011 r.

